

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdaje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljskih izhaja prvo izdaje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdaje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nvč.

Telefon št. 870.

V ednosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Madrid 26. Potovanje prvega lorda admiraltete, Goshena, v Gibraltar je napravilo tu velik utis. Garnizija v Algetira se je pomnožila izdatno. Listi zahtevajo od vlade, da na višavah okolo Gibraltarja napravi utrdeb, vlada pa ne misli zapričiti nikake akeije, sovražne Angležem, ako se ne potrede vesti o sklepu zveze med Anglijo in Ameriko. Ako pa se potrdé te vesti, potem bode Španija prisiljena, da ukrene potrebno v svoje varstvo.

San Francisco 26. Ekspedicija, določena na Filipine, je odšla včeraj na morje. Ista sestoji iz 2500 mož, živil za jedno leto in velikih množin streljiva za admirala Deweya.

Madrid 26. Brzjavka iz Havane javlja, da se ameriške ladije zbirajo pred Juan Tamane, Santiago de Cuba in pred drugimi bližnjimi pristanišči. Po takem bi bilo soditi, da se Amerikani pripravljajo na napad na brodovje admirala Cervera. Tukajšnje prebivalstvo je v skrbeh. Isto je jako razburjeno in je pripravljeno na najskrajnejši odpor.

New-York 26. »New-York Herald« je dobil iz Washingtona vest, da tamošnja vlada ni več tega menenja, da bi vojna trajala le malo časa.

Madrid 26. Iz Manile prihajajo vesti, da se na Filipinih širi ustaja. Ustaši plenijo hiše in pobijajo španske vojake.

Gradec 20. Pričakovanje je splošno, da bode mestni svet razpuščen. — Neresnična pa je vest, da je bilo na postaji Ljubno demonstracij proti bosanskim vojakom, ko so isti dospeli do te postaje na svojem potu na strelne vaje.

Budimpešta 26. Ministerski predsednik grof Thun in finančni minister dr. Kaizl sta odpotovala danes na Dunaj. Minister trgovine dr. Bärnreiter je odpotoval že poprej.

PODLISTEK.

97

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravskei.

»Tatovi so«, je zašepetal Matija. Ob enem pa se je začelo stopanje, kakor bi dva človeka nesla neko težo.

»Na tu, na!... Na tu, na!...« sta nagovarjala psu, kateri čuté, za seboj svoja gospodarja, se je zaletaval čimdalje silnejše.

»Ali se jih lotiva«, je vprašal Matija Polža, »ali jih pustiva na miru?«

»Ker pa ne vem, koliko jih je«, je odvrnil Polž.

V tem hipu se je od Hamerove naselbine zablížčala luč, na cesti se je začul topot konjskih kopit in kriki:

»Vjemi ga! Drži ga!...«

»Pridi!...« je zakričal Ovčar in Polž, pomaknivši se za skedenj, se je oglašil:

»Hej vi! Kdo pa ste?...«

Sedaj je nekoliko korakov pred njim padlo nekaj težkega na tla ter se je odzval glas v temi:

»Počakaj, švabski stražnik!... Da izveš, kdo smo mi...«

Florenca 26. General Heuseh je prepovedal nadaljnje izdavanje lista »Unita Cattolica«.

Zopet jeden!

Zopet jeden — in sicer jeden, kateremu treba pripoznati, da je bil med najboljšimi v pičem številu dobrih, ki so imeli kaj besede do sedaj v nemškem taboru. Besneče jezero je zahtevalo zopet jedno žrtev in — dobilo je je in pogotnilo je je.

Vse, vse, kar odločuje še dan danes v Avstriji: spomini na minolost, stare tradicije, vse možna birokracija, predsodki, tradicijska desorijentacija naše diplomacije, — ki ne more in more pogoditi pravih poti za osiguranje naših interesov za bodočnost, ker ne more in ne more pojmiti vstajenja Slovanov — oziri na vedno in vedno povdarjano potrebo, jednotnosti vojske, nezmožnost avstrijskih državnikov za to, da bi se iznebili uverenja, da jedino le in jedino avstrijski Nemei morejo »svetiti« drugim narodom se svojo »kulturo« — torej vse gre tem našim Nemeem na roko in jim prisoja nekako častno mesto med avstrijskimi narodi.

Za našimi Nemei se kar lovi sreča. Toda njih nesreča je ta, da se v svoji sreči ne znajo brzdati! To dela, da se ne morejo čutiti srečne v svoji sreči. Sreča jih ne dela zadovoljnjih, ampak — nenasitne. V tem vedno naraščajočem apetitu, v tej pohlepnosti zahtevajo več, več in še več — in so že davno prišli do one meje, ko zahtevajo več, nego jim morejo privoliti tudi najbolj prijatelji, nego jim more dati sreča sama!!

Zato se čutijo nesrečne, zato kričé, da sejim godi krivica. Seveda trpe Nemei na mali zmešnjavi pojmov: ako je kje žaljena njih — požrečnost, pa menijo, da je žaljena njih pravica! In tako jih čujemo, kako govore in kričé, da ne odnehajo od zapričete ljute borbe, dokler ne dobi zadoščenja njih

»Hus ga!« je zakričal Polž.

»Bij ga!« je zaklicel Ovčar.

Po teh besedah sta se slepo zakadila proti jarkom. Toda tatje so zbežali skokoma, preklinjajoči Polža.

Kmalo so prijezdili na konjih Nemei in Andrejček je pritekkel z bakljo. Zbrali so se vsi za skednjem ter so ob rdečkasti svitlobi baklje stali poleg zaklanega prašiča.

»O! naš prašič!« je zaklicel Frie Hamer.

»Ukradli so ga vam?« je vprašal Polž.

»Zaklali in ukradli, dasi je v sobi gorela luč.«

»Drzni lopovi!« je zamomljaj Ovčar.

»Mi pa smo si mislili«, se je oglašil s konja Hamerov hlapec, »da vi kradete«. In začel se je smijati.

»Dobro se nam zahvaljujete za pomoč! Naj vas...« je zamrmral Polž.

»Pojdimo za njimi«, je spodbujal Frie razburjeno, »nemara vjamemo katerega.«

»Pa pojdite«, je odgovarjal Polž jezno. »Poglej jih... Doma se pomenkujejo, da mi krademo, tu pa nas prosijo, naj gremo za njih lovit tatove.«

»Pojdem ž njimi, očé«, je prosil Andrejček.

»Vrni se domov in tudi Burka zavleči s seboj!« je zakričal očé. »Takega prašiča smo jim oteli, da se nam tatje kar grozé za to, sedaj pa še pravijo ti-le, da smo mi kradli!...«

»gutes Recht« — kako govore o svojem, ljuto razžaljenem »pravu«, ko zahtevajo predpravice — torej krivice — tam, kjer smejo zahtevati le enakopravnosti.

Ko so torej nemškemu narodu njega voditelji tako zmešali pojme, da niti ne ve več razlikovati med nedopustnimi privilegiji in med utemeljeno pravico svojo, — čutijo se nemške mase užaljene, ker so uverjene, da se jim godi strašna krivica, kadar se jim odrekajo privilegiji. Vir večni nezadovoljnosti Nemeem je v tem, da si domišljajo, da je njih pravica v nevarnosti, ako nimajo svobodne roke za provzročanje krivice drugim.

V tej večni nezadovoljnosti, v tej domišljevanji nesreči se zdi, kakor da se je neka zla usoda zaklela proti avstrijskim Nemeem: nemška jeza, srditost, in ogorčenost — umetno izživana od spekulativnih »prijateljev ljudstva« — se namreč ne obrača samo proti drugorodeem, ampak kaj rada tudi proti lastnim najboljšim možem.

O tem nam priča vsa zgodovina politiskega življenja v Avstriji v zadnjih treh desetletjih.

Svojimi večnimi intrigami in svojo trmo ozirrom na bosansko politiko so izpodkopali tla ministerstvu Auerspergovemu, ki je bilo meso od njih mesa in se je popolnoma identificiralo z nemško-liberalno stranko, a leta 1879. so strmoglavili ministerstvo Stremayrjevo, ki je bilo istotako nemška kri. Tako so sami uglasili pot ministerstvu Taaffeovemu in so potisnili sami sebe v manjšino. Ko so srečno dovršili to delo, pa so kričali zopet, da jih vlada preganja. Začetkom Taaffeove dobe so imeli svojega človeka na važnem mestu predsednika zbornice poslancev — grofa Frana Coroninija, deželnega glavarja Goriške —, a napadali so ga tako dolgo in tako strastno, dokler ni odložil te časti — dne 11. marca 1881. — in napravil mesto Poljaku Smolki. Potem je bil zopet krik o krivicah, ki se gode Nemeem.

Frie Hamer jih je pomirjal ter je pokaral celó lahkomisljenega hlapca, toda kmetje so se vrnili domov. Na njih mesto je res priteklo nekoliko moških iz naselbine, toda Hamer je že zgubil veselje do lova. Nemei so pobrali prašiča ter se v temi, po blatu, vrnili v svojo naselbino.

Nekoliko dni pozneje je dospel stražnik. Zaslísal je naselnike, izpraševal Polža, obiskal Jozelna, prehodil jarke na vse strani, potil se, toda — našel ni nikogar. O tem iskanju pa je prišel do prepričanja, da so tatje zbežali že davno. Naročivši torej Polževi, naj mu naloži na voz lonček masla in rumeno kokoš z črnim čopom, vrnil se je domov.

Tatvina je prenehala za nekaj časa; Polž pa, spominjajoči se onih groženj, je neprestano mislil na to, da bo treba kupiti na vrata ključavnice in narediti zapahov. Uredivši vse redno v svoji glavi, je čakal, kedaj mu pride veselje, da izda denar za železnino ter obteše drogove. Oboje pa je odlagal od dné do dné, spominjajoči se poslovice, da »naglica ni nič prida«, ali da nemara iznajde še kako boljše sredstvo za zavarovanje imetja, ali da napoči stalnejše vreme.

»Ključavnice treba kupiti«, je dejal, »toda čemu naj bi si kvaril škornje v takem blatu!«

(Pride še.)

Grof Taaffe je bil pozval v svoje ministerstvo že gori rečenega trdega Nemea Stremayrja, pozneje grofa Khuenburga — a moža nista imela miru pred svojimi lastnimi somišljeniki, dokler nista ostavila mest, na katerima bi bila gotovo mnogo koristila svojim somišljenikom in sta gotovo imela tudi najboljšo voljo za to.

Nemei so imeli voditelja, ki je svojim duhom, svojimi zmožnostmi in po svojem ugledu daleč nadkriljeval svoje somišljenike in vse sedanje obstrukcijoniske — kričalce. Bil je to g. Plener, sedaj jako visok državni uradnik. Tudi on, prvi zagovornik hegemonije Nemecev, se je umaknil popolnoma iz političkega življenja, ker je tako hotela — večna nezadovoljnost njega lastnih somišljenikov!

Tako imamo cele kupe izgledov, kako so Nemei v svoji objestnosti intrigovali najraje proti svojim možem, čim so isti prišli do veljave, ako niso storili vsega po volji stranke — ne morda zato, ker niso hoteli, ampak, ker niso — mogli!!

In sedaj odstopa zopet mož, ki je Nemece od glave do pete, ki ljubi nemštvo vsem srecem; ta mož je: dosedanji deželni poslanec v deželnem zboru Češkem, deželni odbornik in namestnik deželnega maršala: dr. Julij Lippert! Tudi on se je umaknil v samoto zasebnega življenja pred divjim proganjanjem lastnih rojakov, kar potrja sam v pismu, katerim jemlje slovo od svojih litomerških volilcev. Tudi njega je požrlo jezero nemške objestnosti, v kazen za to, ker je nedavno — poslušaje poleg nemškega srea tudi glavo računajočega politika — posvaril Nemece, naj ne zahtevajo preveč, naj ne zahtevajo, česar jim država ne more dati, naj ne stavijo absurdne zahteve po proglašenju nemščine državnim jezikom!!

Lippert — ta najbolji med resnimi politiki v nemškem taboru, sejanimi ravno sedaj grozno na redko — je zopet klasičen izgled, kako biči nemške nezadovoljnosti padajo tudi po nemških hrbitih. Nemške mase sicer ne občutijo tega, ker so v deliriju. Kdaj pride čas stremjenja? Kdo ve, in Slovanom tudi ni dolžnost, da bi si ubijali glavo s tem vprašanjem.

Zabeležiti pa smo morali tudi ta izgled, kako je nemška objestnost zopet ubila — Nemea, ker si po tem izgledu svet lahko ustvari točno sodbo, kako se le divja ista nemška objestnost proti nam Slovanom!

Razstava dunajske secesije.

(Izvirno poročilo z Dunaja.)
(Dalje.)

Friedrich Carl v. Uhde je poslal Kristovo propoved na jezeru, pač jedno najlepših modernih nabožnih slik, kolikor sem jih še videl. Pred Kristom je zbrana množica malih, preprostih in bednih ljudi, ki verno in, rekel bi, gladno poslušajo njegove besede, vzbujajoče v njih revnih, potrlih dušah nov, nikdar poznani notranji svet. In ta Kristus, kako istinit je v vsem svojem bistvu in radi verjamemo, da je vsaka beseda njegova segla v sree poslušalec, da so mu verjeli ter bili prepričani o resničnosti njegovih nauk. Umetnik se ne lovi za nikakimi efekti ter samo istinitostjo mogočno vpliva na gledalca. Ta slika ni bila naslikana iz estetičnih obzirov, niti ni zajeta samo iz zgodovine, vidi se jej, da jo je nje stvoritelj nosil v svojem sreju ter jo zajel naravnost iz svoje duše; zato vpliva tako in je v resnici nabožna. Razlika mej pravo nabožensko sliko in tako, ki je nabožna le po predmetu, spoznavamo najbolj, ako primerjamo Uhdejevo »propoved na jezeru« s Krämerjevimi »Oznanenjem«. Na tej sliki vidimo takoj, da umetniku ni bila prva in glavna misel podati nam oznanenje Gabrijela Mariji, kakor si to predstavlja on, ali bolje: kakor si to mora predstavljati verni kristijan, marveč nam je hotel na tem predmetu, ki ga je porabila že nebrojna množica slikarjev vseh dob, le pokazati nekoliko novih svetelnih efektov. To mu je bilo glavno, oznanenje kakor tako pa le postranska stvar. Oznanenje Krämerjevo je slikano iz estetičnih obzirov, zato je le po predmetu, ne pa v resnici nabožna slika.

Od Italijanov je poslal Giovanni Segantini mnogo lepih slik in risarij, ki se po duhu in tehniki popolnoma razlikujejo od umotvorov vseh drugih umetnikov, zastopanih na tej razstavi. Ta umetnik zavzema posebno, čisto svoje stališče v

modernem slikarstvu. Z Segantinijevih slik nam jasno odseva njegovo naziranje na svet in življenje. Živeti visoko v švicarskih gorah, mej ubogim preprostim pastirskim ljudstvom, zrastel je umetnik popolnoma s naravo. On se smatra njenim sinom ter živo čuti ono tajno vez, ki spaja vsa živa bitja na svetu: ljudi, živali in rastline. Kakor veren sin narave ljubi in obožuje jo z vsemi svojimi silami. Toda čujmo, kako on sam opisuje v nekem pismu svojo ljubezen do narode: »Da, da, naravo obožujem strastno; ko tako lepega, solnčnega dne spomladi, v onih gorah, v katerih živim, popki proevitajočih planinskih evetie na rahlo pomaljšajo svoje glavice izmej sivega skalovja in svetlega zelenja planinskih travnikov ter sinje nebo odseva iz jasnih oči matere zemlje, občutim neizmerno radost, kri mi burno pluje po žilah, kakor za časa prve ljubezni, zazrsemu ljubice. Opaja me ta nevsahljiva ljubezen in tu poklekam in poljubljam travo in evetie, in škrjančki pojó pod sinjim nebom visoko nad menoj. — Žejem sem, o zemlja, in pijem iz tvojih bistrih in večnih potokov; tvojo kri pijem, o zemlja, ki je tudi moja kri. Najbolj ljubim solnce, potem pomlad in potoke, ki bistro prodirajo iz skalovja ter se pretakajo po žilah zemlje, kakor kri po naših žilah. Solnce je duša, ki daje zemlji življenje in pomlad jej daje plodnost. Te tri stvari ljubim nad vse, ker donajajo nam ljudem, zemlji in vsem živim bitjem radosti in veselja.«

Mož, ki tako ljubi naravo, jo mora tudi slikati na poseben način. In res: te divje romantike snežnikov, solnea in zraka in vsega gorskega življenja od mladih ne zna slikati nikdo tako, kakor Segantini. Na teh slikah ni nič šablone, nič manire, ni sledu niti najklasičnejših uzorov; to je živa narava, pristno, toplo življenje, ki nam je je umetnik z barvami pričaral pred oči. Posebno krasne so se mi zdele slike: Planinski pašnik, Studence zla, Sad ljubezni in Rožni list. Obsirnejše o teh slikah govoriti ne utegnem in ne morem, kakor bi zaslužile; opozarjam pa vsacega nanje, naj si jih ogleda, če ima priliko.

(Pride še.)

Politični pregled.

Iz delegacij. Avstrijska delegacija je dovršila svojo nalogo večeraj, ogerska pa najbrže danes. Sinoči že smo mogli javiti, da je avstrijska delegacija vsprejela z veliko večino tudi oni naknadni kredit 30 milijonov, o katerem je bilo toliko govora in ki je provzročal toliko rekriminacij o kršenju budgetarne pravice delegacij in ustave, danes pa moremo javiti, da je rečena delegacija vsprejela v tretjem branju ves ukupni proračun, potem ko so poročevalci konstatovali, da sklepi te delegacije soglašajo se sklepi ogerskih tovarišev. Institut delegacij je torej tudi letos ohranil svoj »dobri« glas: dal je državi, česar so zahtevali ukupni minister, vojni minister in poveljnik mornarice. Gg. delegatje so izražali po starem običaju svoje pomisleke, želje in nasvete; gg. ministri so obetali po istem starem običaju — in gg. delegatje se vračajo iz Budimpešte preejšnjo gotovostjo, da tudi v prihodnjem zasedanju delegacij bodo imeli še vedno istih vzrokov za izražanje istih želja in istih pomislekov.

Iz večerajšnje zadnje plenarne seje avstrijske delegacije je poročati le malo.

Del. Pergelt je v imenu deveterice nemško-opozicijskih poslancev podal izjavo, da bodo glasovali proti naknadnemu kreditu 30 milijonov. Da podpre to izjavo, je zmolil staro, že do siteda znano, od Schönener-Wolfa koncipirano molitvieo o žalostnem notranjem položaju. Ker pa vsaki stvari treba nekoliko garniture, je garniral tudi delegat Pergelt svojo izjavo z obžalovanjem, da se je na neustaven način porabilo onih 30 milijonov.

Kdor pozna to nemško-liberalno stranko, kdor ve, kako ni trenila niti očesom, ko je rušila ustavo v nje temeljih takrat, ko je nasilnim potom — in ob protestih večine državljanov — vzela deželnim zborom pravico volitve v državni zbor in je uvela direktne volitve, in kdor ve, da so nikdar niso plašili takih nasilstev, ako je kazalo kaj dobička, ta ve: koliko hinavstva in tartiferije visi na tej Pergeltevi izjavi. Seveda so menili nemški gospodje takrat — leta 1873 —, da so si s tem zagotovili gospodstvo za vse večne čase. Ta misel na lastno strankarsko korist jim je bila dovolj, da niso jokali

na kršenju ustave.... Sedaj pa se jočejo, drugim državljanom pa je dano na svobodno voljo, da se ali zgražajo na tem nemškem hinavstvu, ali pa se — smejejo!

Omeniti bi bilo še izjav vojnega ministra o dogodkih v Gradeu. Govornik je menil, da se prebivalstvo v Gradeu nahaja pod terorizmom dijakov in neke izvestne klike, ki je provzročila znane dogodke povodom dveh koncertov, katera je občinstvo hotelo poslušati. (Oprostite eksceleuca! Ako je občinstvo res hotelo poslušati vojaško godbo, potem je naše skromno menenje to, da bi se bilo lahko uprlo terorizmu »izvestne« klike, mesto da je dopustilo, da se je godba morala umakniti pred — kliko! Op. ured.) Glede zahteve, naj bi se bosanski vojaki odpravili iz Gradea, je podal minister moško izjavo, da noče predlagati takega premeščenja ni sedaj, niti ga ne bode predlagal v roku, ki se mu je staval. Bosanski polk da se je vedel obēudovanja vrednim samozatajevanjem in tako pravilno, da pravilneje ni bilo mogoče. Glede degradacije 33 častnikov je moral potrditi razsodbo častnega sveta v Gradeu, ker se je uveril po natančni reviziji, da je rasodba pravilna.

Minister za vnanje stvari grof Goluchowski je zahvalil delegacijo po Najvišem nalogu na dokazani patrijotiski požrtvovalnosti. V imenu ukupne vlade pa je zahvalil na zaupljivosti, katero se mu je prišlo naproti.

Delegat Dumba se je zahvalil predsedniku Javorskemu. Poslednji pa, zahvalivši se delegatom in vladi, je zaklepal navdušen »živio« cesarju — kateremu vskliku se je navdušeno odzvala vsa delegacija — in zasedanje avstrijske delegacije je bilo zaključeno.

Obnovljenje pogodbe z Ogersko. Avstrijski ministri, ki so se bavili te dni v Budimpešti, so se že povrnili na Dunaj. O pogovorih, ki so jih imeli ti gospodje se svojimi ogerskimi tovariši o vprašanju obnovljenja pogodbe, javljajo službeno iz Budimpešte, da so se ti pogovori vršili o parlamentarnih eventualnostih glede na pogodbene razprave, o eventualnem provizoriju, o načinu, kako naj se ustmeno razpravlja o vprašanju kvote, o bančnem vprašanju in urejenju valute.

Zajedno se službeno razglša odgovor ogerske kvotne deputacije na zadnji dopis avstrijske deputacije. Ta odgovor konstatuje, da se je doseglo sporazumljenje glede dobe, za katero treba določiti ukupne stroške, glede dohodkov od carine za bodočih 10 let in glede odprave posebnega zneska (precipija) za vojaško granico. Glede določenja kvote — obojestranskega prispevka za ukupne stvari — pa konstatuje ta odgovor, da se ni doseglo sporazumljenje ter obžaluje, da podlage, predložene po avstrijski deputaciji, ni možno vsprejeti. Ker pa ogerska delegacija ne more staviti novih predlogov, je pripravljena udeležiti se ustmenih dogovorov v ta namen, da se doseže sporazumljenje. Politiški krogi pričakujejo velikim zanimanjem, kakov vspeh bodo imeli ti razgovori. Toliko pa je gotovo, da za to leto se kvota zopet določi z cesarsko naredbo.

Papež o nemirih v Italiji. Oficijelna Italija je jela groziti kardinalu Ferrari-u v Milanu, obdolževaje ga, da je netil povodom zadnjih izgredov. Groze mu, da mu odtegnejo letne dohodke ali pa »exequatur« (dovoljenje za izvrševanje funkcij). No, gospoda so dobili hitro odgovor od — papeža. Le-ta je pisal kardinalu Ferrari-u pismo, v katerem pravi, da ga bole ti napadi, ki niso naperjeni toliko proti osebi kardinala, ampak proti načelu, katero zastopa isti. Nerazumljivo je, kako da se more voditi ta vojna proti škofóvskemu dostojanstvu, ako se čuti omajana socialna avtoriteta. Papežu so v tolažbo dokazi udanosti in spoštovanja od strani katolikov Milana do svojega višega pastirja. Lev XIII. vspodbuja katolike v Milanu, naj vztrajajo v borbi zoper neresnico in za vero. Lev XIII. pravi v svojem pismu, da so dogodki v Italiji sad semena, ki se je nekažnjeno sejalo po vsej Italiji na škodo vere, s korupejio idej in pačenjem običajev.

Domače vesti.

Imenovanje. Više deželno sodišče v Trstu je imenovalo pravnega praktikanta Frana Simčiča avskultantom.

Proglas odbora za Prešernov spomenik so podpisali nadalje: Pavlina Pajkova, e. kr. gimn. profesorja soproga na Dunaju, dr. Fran Papež, odvetnik in deželni poslanec v Ljubljani, Fran Papler, nadučitelj v Borovnici, I. Pikel, stud. med. in t. č. predsed. »Triglava« v Gradeu, Luka Pintar, e. kr. licealni skriptor v Ljubljani, dr. Rad. Pipuš, odvetnik v Mariboru, Gustav Pirc, ravnatelj kmet. družbe v Ljubljani, Maks Pleteršnik, e. kr. gimn. prof. v Ljubljani, Oton Ploj, e. kr. notar v Gornji Radgoni, dr. Jakob Ploj, odvetnik na Ptuj, Alojzij Pogačnik, župan, trgovec in posestnik v Cirknici, Josip Pogačnik, e. kr. poštar in državni poslanec v Podnartu, dr. Lovro Požar, e. kr. gimn. prof. itd. v Ljubljani, Fran Praprotnik, nadučitelj v Mozirju, Ilija Predovič, posestnik v Ljubljani, dr. Matej Pretner, ovetnik v Trstu, Janko Puhek, posestnik in župan v Črnomlju, Janko Rahné, e. kr. notar v Ilirski Bistrici, dr. Josip Rakež, zdravnik v Šmarju pri Jelšah, Jožef Reiser, stud. phil., t. č. predsenik »Slovenije« na Dunaji, Ivan Nep. Resman, načelnik železnične postaje v Zalogu, Aleks. Roblek, lekarnar, župan in posestnik v Radovljici, Ivan Rogina, posestnik v Podgorju pri Slov. Gradeu, dr. Tomaž Romih, meščanski učitelj in župan v Krškem, dr. Fran Rosina, odvetnik in deželni poslanec v Ljutomeru, Ferdinand Roš župan in veleposesnik v Hrastniku, dr. Ivan Rudolf, odvetnik v Konjicah, dr. Otokar Rybač odvetnik v Trstu, Fran Šanikar, trgovec v Celoveu, dr. Jakob Schegula, župan in odvetnik v Novem mestu, dr. Matija Schmiermaul, zdravnik v Rajhenburgu, Henrik Schreimer, e. kr. učiteljski ravnatelj v Mariboru, Fran Schweiger, župnik in dež. poslanec na Radovici, Lovro Serajnik, prošt v Tinjah, dr. Josip Sernee, odvetnik, deželni poslanec in posestnik v Celju, Ivan Sicherl, župan in trgovec v Logatcu, dr. Jakob Sket, e. kr. gimn. profesor v Celoveu, Alojzij Sorč, e. kr. poštar in posestnik v Boveu, dr. Gvidon Srebré, odvetnik in župan v Brezicah, Josip Staré, e. k. velike gimnazije ravnatelj, itd. v Zagrebu, Ivan Steklasa, kr. profesor v Zagrebu, Luka Svetec, e. kr. notar in posestnik v Litiji. (Zvršetek pride.)

Poskus samomora. Včeraj je šel neki 35 letni Ivan B., delavec v jednom tukajšnjih mlinov, v bošket in sicer za hišico restavracije, kjer je pričel z pripravami, da se obesi. V isti hip je prišel tjakaj postroček Josip C., kateri je izvil Ivanu neki pas. Jeden redarjev je odvel potem hudomislečega na pol. komisarijat, od koder ga je potem odvel lasti sin na dom.

Sad ščevanja. Minoli teden smo čitali v »Piccolo«, kako da so bili oblitni neki gospodarji, sprehajajoči se pod prostori »Tržaškega podpornega in bralnega društva«. Rečeno je bilo, da so bila vsa okna iste hiše zaprta, razun onih v I. nadstr., kjer se nahaja omenjeno društvo in da je uprav gotovo, da je voda padla od tam!

»Piccolo« ve tudi povedati, da je hišni gospodar prepovedal obdržavati tam pevske vaje, kjer pa da se ne poje, ampak da se — kruli!

Na židovski izbruh je moral »Piccolo« objaviti popravek, doposlan mu od omenjenega društva. Nasledki »Piccolovemu« hujskanju so se pokazali predsincči: Okolo 9. ure in pol zvečer se je zbralo pod okni omenjenega društva kakih 20 laških paglavcev. Ne vedé, kako zabavljati dičnim pevkom pevskega društva »Kola«, ki so imele baš pevske vaje, izmislili so si, da jim je nekdo zлил vode na glave, ter so s tem izgovorom prišli v društvene prostore (!) protestirat proti namišljenemu izlivanju vode. Njih sreča je bila, da so bili še premladi (16—18 let), ker drugače bi bili gotovo ozdravljeni od lahonsko-židovskega fanatizma!

Konstatovati pa moramo, da tu »Piccolo« ni bil direktno kriv, nego kriv je oni kruljevi od Boga zaznamovani šarlatan, ki je izjavil opetovano, da je on napisal v začetku te notice omenjeni napad v »Piccolo«. Dà, celo tako predrzen je ta človek, da je sinoči potrdil v društvenih prostorih, da je on pisec omenjene notice!!

Ni-li to sad neprestanega hujskanja židovsko-lahonskih novih?! Opozarjam one, ki imajo čuvati javno varnost, naj storé svojo dolžnost, da ne pride od naše strani do radikalnega odpora!! Čas je res skrajni, da se ustavi rokodelstvo takim hujskačem.

Poročevalce.

Volk v službi „Lege Nazionale“. Morskega volka, katerega so ulovili ribiči v torek blizu

Umaga, ukupil je neki Alojzij Perini. Danes in jutri bo de ta volk na ogled v ulici Campanile. Vso vstopnino prepusti lastnik volka družbi »Lege Nazionale«. Uboga žival si gotovo ni domišljala nikdar, dokler je svobodno blodila po morskem vodovju, da je po smrti čaka taka služba.

Pevsko društvo „Slava“ pri sv. M. Magd. spodnji priredi v nedeljo dne 29. maja koncertno veselico s plesom. Dvoje smemo reči o tem društvu: »Slava« je jedno prvih pevskih društev v okolici toliko po številu pevcev, kolikor po kakovosti glasov — in »Slava« deluje najuspešneje na točki naše okolice, v katero butajo najsilnejše neprijateljski valovi. Ta dva momenta morata biti zadosten razlog, da se prihodnjo nedeljo naše občinstvo spomni veselice društva »Slava«. — O tej priliki pa opozarjamo še enkrat, da prihodnje nedelje ne smemo pozabiti tudi najnovijih tovarišev pevskih gori v Trebčah! Kdor ima torej veselje do daljših sprehodov, hajd v Trebče! Drugi pa k sv. Mariji Magdaleni! Dolžnost nas vseh je, da raznašamo pozdrave na vse strani in vsem sotrudnikom in delavcem na polju prosvete in napredka milega naroda!

Častite čitatelje opozarjamo na današnji oglas g. R. Kolarja — našega rojaka —, ki je ravnokar odprl jako lepo in dobro založeno prodajalnico jestyin, v ulici Poste nuove, ogel ulice Geppa. Ker je prodajalnica Kolarjeva dobro založena najsvetžejim blagom, se nadejamo, da bode naše občinstvo podpiralo tega — svojega človeka!

Nagla smrt. Sinoči ob 8. in pol uri je bil poklican zdravnik z zdravniške postaje v ulico Guardia. Tamkaj je ležal na tleh v krvi neki mož, najbrže delavec, kateremu je kri še vedno lila iz ust. Zdravnik je dal bolnika hitro sprovesti v bolnišnico, kajti videl je, da je nevarnost velika. In res, nesrečni ni mogel spregovoriti niti besedice več, in komaj da je bil v bolnišnici kake pol ure, je bil že mrtev. Ne ve se, kdo da je bil pokojnik, kajti nikdo ga ni mogel spoznati.

Samomor. 32-letna Amelija Birska, poročena z mizarjem Antonom Birska, mati 5, a samo še jednega živega otroka, je dobila svojo doto od 500 gl. Prijateljice njene so jo motile vsemi možnimi obljubami toliko časa, da so jej izvabile kakor posojilo ves denar. Potem se je godilo Ameliji po pregovoru »kadar prosi, zlata usta nosi, kadar vrača, hrbet obrača«, kajti ni dobila povračila od nikogar. To jo je užalilo toliko, da je revica vsled skrbi začela blazneti ter jo je moral soprog odvesti v bolnišnico, kjer pa je bila vedno slabe volje. Predvčeraj je zbežala od tam ter se je podala v neko štirinadstropno hišo v ulici Solitario. Pred oknom četrtega nadstropja si je zavezala oči in potem se je vrgla skozi isto. Padla je ravno na glavo in po par minutah je izdahnila dušo. Nesrečni soprog je omedlel, ko je doznal o veliki nesreči, ki ga je doletela.

Pollejske vesti. Radi beračenja je bil včeraj ob 5. uri pop. na Acquedotta aretiran 86letni Josip Š. iz Hrušice. — Ker je izgnan iz Trsta, je bil včeraj aretiran 36letni Fran Vedeve iz Italije in sicer na njegovem stanovanju ulica Fonderia št. 3. — Včeraj ob 4. uri pop. je bil povožen 2letni otrok Marij Škrt, sin Štefana. Nesreča se je dogodila v ulici Media. Otrok je bil ranjen na desni strani hrbta in na levem ušesu. Rane niso nevarne. Otrok je ostal na domu.

Konj se je splašil včeraj popoldne pred kavarno Chiozza radi hrupa, ki je nastal vsled tega, da je zašlo prednje kolo voza v strugo tramwayske ceste in se strlo. Kočijaž je padel z voza, pobil pa se ni. Konj se je umiril kmalu.

Pretepal je na ulici 32-letni težak Ivan P. svojo ljubico Uršulo M., ker ga je ta prosila, naj ide domov, ker je vinjen. Redarji, ki so zapazili pretepanje, so odveli Ivana na policijo.

Zblaznel je včeraj opoldne gostilničar Ivan D. iz Sv. Sobote. Opazovalec Treves ga je odvel v bolnišnico.

Koledar:

Danes v petek 27. maja: Magdalena Pacijska, devica.
Jutri v soboto 28. maja: August, Kantv. škof.

Solunski:		Lunini:	
Izhod ob 3. uri 50 min.	Izhod ob 10. uri 7 min.	Zahod „ 8. „ 4 „	Zahod „ 12. „ 5 „

Ta je 22. teden. Danes je 146. dan tega leta, imamo torej še 219 dni.

Kazenska razprava proti Ivanu Nabergoju in Mihi Košuta.

(Dalje.)

Priča žandarmerijski ritmojster **Gardik**: »Meni je znano le toliko, kolikor sem izvedel iz ovadbe in kar mi je potrdil g. Nabergoj. Le-ta mi je potrdil namreč na moje vprašanje, da je 9. dec. 1895. bil Zamarehi pijan tako, da je zgubil puško ter da je bil istotako pijan 7. novembra 1897. Naglašal je pa, da je to vse slišal od drugih in sicer od cerkvenika Košute, današnjega soobtoženca in od nekega Švagelj-na. Zaslusal sem Miho Košuta, kateri mi je tudi potrdil, da je bil Zamarehi 9. decembra 1895 tako pijan, da je zgubil puško. Z Nabergojem sem govoril kakih 3 do 5 dni pred ovadbo.«

Na vprašanje državnega pravdnika: »Pred volitvami je bila samo jedna pritožba proti Zamarehiju in sicer od g. Goriup-a z Opčin, ter se je tudi disciplinarno postopalo; nisem pa nikdar opazil, da bi bil Zamarehi vdan pijači.« Na vprašanje Nabergojovo, kako da je se slučajem v Bazovici: »To je bila službena stvar, privatna stvar, katera ne spada sem ter ne morem dovoliti, da se spravljajo na dan službene stvari. Name je napravilo vse postopanje proti Zamarehiju utis, da se hoče Zamarehija spraviti proč. Nabergoj mi je rekel tudi, da se želi, da bi se Zamarehi spravil iz okolice, da pa nikakor ne želi, da bi se ga kaznovalo.«

Obtoženec **Nabergoj**: »Konstatujem, da je o zadnjih državnozbornih volitvah na Proseku Zamarehi postopal proti našemu ljudstvu nekorektno in netaktno, tako da se je ljudstvo razburjalo. V interesu miru se je brzojavilo dvakrat na namestništvo, katero je potem v resnici poslalo Zamarehi-ja s Proseka v Križ. Naravna je bila torej želja, da se Zamarehi odpravi iz okolice. Iz tega pa ne sledi še, da se je dolžilo Zamarehija pijanosti le nekako iz maščevanja.«

Priča ritmojster **Gardik** na dotično vprašanje državnega pravdnika: »Spominjam se, da sem bil okolo 9. decembra 1895 v kasarni na Proseku ter **zdi se mi**, da sem bil tam ravno dne 9. decembra 1895., gotov pa nisem. Ako sem bil na Proseku dne 9. decembra 1895, moram potrditi, da je bil Zamarehi ta dan trezen.«

Priča e. kr. komisar dr. **Fabrizzi**: Dne 7. novembra 1897 je bil na Proseku shod političnega društva »Edinost«. Nabergoj je govoril o razmerah v tržaški okolici ter je rekel med drugim: »Neki organ je bil tako pijan, da je v pijanosti zgubil puško«, na kar so se nekateri zborovalci oglasili z vsklikom: »Zamarehi!« V sled prošnje žandarmerijskega poveljstva sem prosil drugi dan g. Nabergoja, naj mi pové, kar mu je znano. Nabergoj mi je povedal, da je slišal od drugih, da je bil Zamarehi kritičnega dne pijan ter da je zgubil puško. Kar se tiče Zamarehija, moram izjaviti, da je napravil name najboljši utis. Njegovo službovanje v okolici je izborno. Okoličani ga sovražijo radi energičnega nastopanja njegovega o zadnjih volitvah.

Priča **Vidusso**: Pri obtoženeu Košuti smo pili Zamarehi, jaz in Bogatec le par kozarec vina. Košuta in capovilla sta nas spremila do Ipavčeve gostilne v sv. Križu, kjer sem naročil 2 litra vina za Bogatec in za Košuto; jaz in Zamarehi nisva pila pri Ipavčevki. Od Ipaveca smo se peljali na Prosek in sicer Zamarehi, jaz in moj sin. Zamarehi je sedel v vozu na levi strani, moj sin na sredi in jaz na desni sè svojo puško. Prišedši na Prosek smo zapazili, da smo zgubili mojo puško; peljali smo se nazaj ter smo našli isto blizu pokopališča. **Zdi se mi**, da Zamarehiju ni pala puška iz rok v hiši Košutovi. Prav za prav to lahko izključujem, ker tega nisem videl. Po moji misli Zamarehi ni bil pijan, temveč truden, ker ga je bolela noga, kakor mi je javil že prej.

Zamarehi na vprašanje sodnika: Vidusso se moti ter ponavljam, da sem imel njegovo puško jaz in sicer v levi roki.

Vidusso: Jaz sem gotov, da sem vzel svojo puško v voz ter jo imel vsaj v začetku na svoji desni strani, mogoče pa je, da je potem pala na levo stran.

Obtoženec Miha Košuta: Bili so pijani vsi trije; morda sem bil tudi jaz malo, ker smo vsi pili.

Obtoženec Nabergoj: Jaz sem govoril na shodu le o javnih organih; ako je zgubil puško Vidusso, se to tiče lahko tudi njega.

Priča **Bogatec Kristijan**, kapovila križki, je izjavil najprej na dotično vprašanje sodnika, da želi govoriti italijanski. Na to je izpevedal: Dne 9. decembra 1895 sem bil na komisiji z Vidussom v hiši obtoženca Miha Košute radi nekega hleva. Pili smo tam vsi skupaj 2 litra vina in eno buteljko. Nisem zapazil, da bi bila v hiši Košute Zamarehiju pala puška iz rok, tudi nisem pazil, kako je stopil Zamarehi v voz. Kedar je vstal od mize pri Košuti, je bil trezen. Zamarehi se mi je pritožil že prej, da ga boli noga ter da je truden. Na povratku smo se ustavili v gostilni Ipavčevi ter je tam Zamarehi pil samo eno juho ali eno kavo.

Zadnje vesti.

New-York 25. „Evening Post“ objavlja brzojavko trdečo, da je admiral Sampson pred 5 dnevi odšel iz Keywesta na morje, da zabrani admiralu Cerveru prehod preko Windwardove ožine (to je ožine med vztočno pokrajino Kube, Santjago de Cuba, kjer je sedaj brodovje španskega admirala Cervera, in med otokom Haiti). V soboto in nedeljo je bil admiral Sampson na višinah pred Havano, v ponedeljek je odplul v iztočni smeri. V torek se je ustavil, ker je pričakoval depeš in potem se je povrnil pred Havano. (To je že pravo blodenje sem in tja. Ta brzojavka priča zopet, koliko vere je zaslužila vest iz New-Yorka, da brodovje admirala Sampson obkoljuje admirala Cervera v Santiago de Cuba in kako prav smo imeli večeraj, ko smo rekli, da treba skrajne previdnosti o čitanju ameriških vesti. Opazka ured.)

London 27. Ministerski predsednik Sagasta je izjavil v pogovoru z nekim novinarjem, da bodo Amerikani morali čakati še dolgo, ako hočejo zasedeti Kubo še le po veliki bitki na morju. Cervera se svojim brodovjem je jako na varnem v Santiago.

Madrid 27. Eskadra admirala Cervera ne prične nikake akcije, dokler ne dospe na Kubo popolnoma eskadra, sestojeca iz 12 ladij.

Gradec 27. Dijaki pripravljajo demonstracijo simpatije županu dru. Grafu.

Dunaj 25. Danes je dospel sem namestnik Švajcerski, marki Baquehem. Imel je dolgo posvetovanje z ministerskim predsednikom grofom Thunom o dogodkih v Gradu.

Dunaj 27. Na nekem shodu, prirejenem po krščanskih socijalistih, je prišlo do hudih spopadov z navzočimi socijalnimi demokrati. Socijalnega demokrata dr. Raderja so topli s palicami in dežniki in so ga slednjič vrgli iz dvorane. Tako se je zgodilo še nekemu drugemu socijalnemu demokratu.

Gradec 27. Povodom večerajšnjega viharja je navstal ogenj v tovarni dinamita pri Peggau-u. Udarila je strela. Jedno poslopje se je razpršilo v zrak. Jeden delavec je ubit, dva sta ranjena.

Trident 27. Dne 2. junija bodo praznovali tu dvestoletnico 28. pešpolka »Kralj Umberto Italijanski«.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 26. (Izvirni brzojav.) Pšenica 156 (včeraj 153), koruza 37¹/₈ (včeraj 38¹/₈), mast 650 (včeraj 650).

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za maj-juni 12:80 - 12:90. Pšenica za september 10:14 do 10:16. Oves za spomlad ——. Rž za september 7:61 do 7:63. Kоруza za maj-juni 1898. 5:44 do 5:45.

Pšenica: ponudbe in povpraševanja slaba — Prodaja 5:000 meterskih stotov. Vreme: lepo.

Hamburg. Santos good average za mesec maj —— za juli 30:25 za september 30:75 za december 31:25.

Havre. Kava Santos good, average za maj 36:25 za september 36:50 frankov za 50 klg.

Dunajska borza 27. maja 1898.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101:95	102:—
„ „ „ v srebru	101:75	101:80
Avstrijska renta v zlatu	121:20	121:20
„ „ „ v kronah	101:40	101:45
Kreditne akcije	358:80	359:70
London 10 Lsr	120:45	120:50
Napoleoni	9:54	9:55
20 mark	11:77	11:77
100 ital. lir	44:50	44:42

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečastiti dnovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja**. Staro blago popravi, pozlati in posrebrni v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgoraj omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalce sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Svoji k svojim!

Udano podpisani lastnik narodnega fotograf. zavoda „Apolon“ v Celji, naznanja slavnemu občinstvu, da je njegov zastopnik F. W.

Fotograf

na potovanju

po Primorskem, proti Kranjskemu.

Nadeja se, da bode častito prebivalstvo izkoristilo ugodno to priliko ter mu izkazalo z obilnimi naročili svoje cenjeno zaupanje, zagotavljam samo umetniško dovršene podobe v vseh velikostih po jako znižanih cenah. — Z velespoštovanjem

Srečko Magolič,

narodni fotografični zavod „Apolon“ v Celji.

Pozor!

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem v ulici **Poste Nuove**, ogel ulice **Geppa**, palača Galatti, otvoril

prodajalnico jestvin,

kolonijalij, konserv itd. ter sem poskrbel, da sem svojo prodajalnico založil svežim blagom najprve vrste ter po najugodnejših cenah, tako, da morem zadovoljiti vsaki zahtevi.

Uverjen, da me bode podpiralo slavno slov. občinstvo, se zahvaljujem že v naprej in beležim udani

R. Kolar.

Naznanjam sl. občinstvu, da sem odprl na **Opčinah št. 212**, (nasproti gostilne pri Mičelu)

Drogerijo

blizjalko one nahajajoče se v Trstu ulica Belvedere št. 37. v kateri se bode dobivalo po istih cenah kakor v mestu vse potrebne **barve, mineralne vode, olja, šipe, petrolej, specijske in zdravilsko blago**, in sploh vse v to vrsto spadajoče tržne pridelke.

Gledal bodem na to, da najbolje ustrezem sl. občinstvu na Opčinah in drugim sosednim vaščanom.

Priporoča se za obilni obisk
Friderik Kumar.

Zaloga piva v Bazovici.

Podpisani naznanja, da je odprl v Bazovici v gostilni „**pri Lipi**“ zalogo piva iz poznane **Dreher-jeve** pivovarne v sodčehih in boteljkah.

Zagotavlja se točno in pošteno postrežbo, priporoča se okoličanskim in bližnjim kraškimi krčmarjem

udani

J. Urbančič.

NB. Odjemalci dobijo tudi led.

Le **50** nvč. za **4** žrebanja

Zadnji mesec

Glavni dobitek 1krat **100.000** Kron in 4krat **25.000** Kron

v gotovini z odbitkom 20%

Srečke jubilejne raztave
po **50** nvč.

I. žrebanje: **24. junija 1898.**
II. žrebanje: **6. avgusta 1898.**
III. žrebanje: **15. septembra 1898.**
IV. žrebanje: **22. oktobra 1898.**

priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Mandi & C. Ign. Neumann, Enr. Schiffmann, Ales. Levi, Il Mercurio Triestino, M. Nigris.

TISKARNA GUTENBERG

filijalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „STYRIA“

Sackstrasse 13 GRADEC Sackstrasse 13

Tovarna za obrtne in Conto-knjige.

(Sistem „Patent Workmann Chicago“)

Raztirni zavod in knjigovoznica.

Priporoča se za prijazne naročbe s zadržilom primernih cen in točne postrežbe.

IZDELOVALNICA VSEH TISKOVIN,

časnikov, rokotvorov v vsakem obsežu, brošur, plakatov, cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listkov, jedilnih list, vabil itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Faktura, Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memorialov, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjicnih, časov-zapadlih in knjig za kopiranje, vseh pomožnih knjig, raztirnega (črtanega) papirja, svilenega papirja za kopiranje, listkov iz kavčka za kopiranje, skledic za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljna pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika:

ARNOLDO COEN v TRSTU, v ulici delle Acque št. 5.